

[Aksel Larsen.]

ført andre økonomiske indgreb, har man sagt det samme. Jeg nævnte som eksempel, at en statsminister i efteråret 1949, da kronesænkningen blev gennemført, forkyndte, at dette ville skabe valutabalancen. Jeg gjorde opmærksom på, at gang efter gang har man forkyndt, at nu er vore økonomiske forhold i orden takket være Marshallhjælpen og takket være alle de foranstaltninger, der er gennemført i samarbejde med den europæiske Marshallorganisation, og jeg gjorde opmærksom på, at hertil kommer, at industriproduktionen ligger 50 pct. over førkrigsniveauet, at vi har haft et par aldeles ypperlige høstår, og at kapitalisterne har forøget deres formue med 8 milliarder på 3 år. Og så stillede jeg spørgsmålet: Hvor kan man så komme her og påstå, at kun hvis befolkningen lader sig plyndre for en milliard eller mere, kan vi overhovedet have håb om at redde os fra den økonomiske katastrofe? Jeg gjorde opmærksom på, hvilke alvorlige følger den hidtil gennemførte økonomiske politik og udenrigshandelspolitik har haft, og jeg gjorde opmærksom på, hvilke veje man kunne og burde gå for at få bragt orden i vor økonomi, uden at der lægges byrder på befolkningen. Det var dette, jeg opfordrede forligspartierne til at svare på, men det vover de ikke. Og den højtærede finansminister, som ved, at jeg har ret, foretrækker at klare sig med en flot bemærkning om, at mine udtalelser spændte over så mange områder, at man ikke kunne komme ind på dem — da de har været diskuteret tidligere, tilføjede han: Ja, det har de, men hverken den højtærede finansminister eller nogen anden af dem, der har stemt for Marshallplan og Atlantpagt, har vovet at gå ind på den slags udtalelser, fremsat af mig eller noget andet medlem af mit parti her i tinget. Man vover ikke at optage en diskussion på dette grundlag, fordi det er for tydeligt, at vi har ret. Det, der sker nu, er altså, at man vil gennemføre en kynisk plan om at udplyndre den arbejdende del af den danske befolkning for på den måde at betale regningen for tre, fire eller fem års fejlslagen økonomisk politik til gavn for Amerikas Forenede Stater og de amerikanske kapitalister og til gavn for en fløj af den danske højfinans.

Den højtærede finansminister advarede imod at citere udtalelser, som er fremsat i en helt anden situation. Det kan jeg såmænd godt forstå, at regeringens repræ-

sentant i denne debat føler trang til, selv om jeg skal erkende, at finansministeren ikke for sit personlige vedkommende behøver det. Men vi kan tage hans udtalelser som adresseret bl. a. til hans eget partis valgagitation. Jeg skal ikke gå så langt tilbage som til valgkampen. Jeg skal med formandens tilladelse citere, hvad den højtærede minister har sagt her i folketinget den 14. november i år; det kan ses i fortrykket sp. 801. Finansministeren sagde:

„Jeg synes, at jeg af hensyn til rigsdagstidende må gøre indsigelse mod det udtryk, at man skærer småfolks indtægter ned. Det er der naturligvis ikke tale om. Jeg har tværtimod, ligesom regeringens repræsentanter iøvrigt, understreget, at man netop ikke ville nedskære de dårligst stillede indtægter eller på anden måde forringe deres stilling.“

Det er ikke så forfærdelig mange dage siden den højtærede minister sagde dette, og det var formodentlig ikke under „helt andre forhold“ end dem, vi diskuterer i dag. Jeg tillader mig at spørge: Vil den højtærede finansminister hævde, at disse skattelove ikke nedskærer de dårligst stillede indtægter eller på anden måde forringer deres stilling? Selvom finansministeren ikke har lyst til at diskutere, er han vel i stand til at give et svar blot på dette ene spørgsmål.

Bertel Dahlgaard: Jeg ønsker kun at gøre nogle enkelte bemærkninger. Den højtærede finansminister sagde til mig, at det ikke var rigtigt, når jeg havde sagt, at det drejede sig om en skattebyrde på $\frac{3}{4}$ milliard kr. Det kan den højtærede finansminister forsåvidt have ret i, som der i de beløb, jeg nævnte, var indeholdt de beløb, der inddrages fra befolkningens fri dispositionsret til den bundne opsparing. Det kan måske i det hele taget være rigtigt, at det optages i rigsdagstidende, hvilke beløb det, vi her behandler, drejer sig om. Jeg vil tro, det er rigtigt, når jeg siger, at i det kommende år drejer det sig om ekstra militærskatter på 130 mill. kr., forbrugsafgifter på 300 mill. kr., tillægsskat på 28 mill. kr. og bunden opsparing på 200 mill. kr. (*Finansministeren* [Thorkil Kristensen]: 200 mill. kr.?). Ja, det er 200 mill. kr., idet tilføjelsen om bunden opsparing for aktieselskaber og kooperative virksomheder kommer med. Men hertil kommer, at der gennem vedtagelsen af de lovforslag, det her drejer sig om, allerede for det følgende år vedtages betydelige skatter, nemlig ekstra militærskatter til